

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

23 septembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecători

Covalenco Elena

Diaconu Iurie

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către avocații Ion Gavriliuc și Vitalie Eremia în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 aprilie 2015, în cauza penală privind-l pe

Tataru Vadim Vitalie, născut la 31 decembrie 1993, originar și domiciliat r-l Fălești s. Năvîrneț

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 06.11.2013-07.08.2014
2. instanța de apel: 24.09.2014-09.04.2015
3. instanța de recurs: 24.06.2015 - 23.09.2015

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 07 august 2014, Tataru Vadim Vitalie, a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. b), e) Cod penal, la 5 ani închisoare, fără amendă.

Conform art. 90 Cod penal, i-a fost suspendat condiționat executarea pedepsei pe un termen de probă de 2 ani.

2. Potrivit sentinței, s-a constatat că, Tataru V. la 14 octombrie 2013, în jurul orei 23:00, în urma înțelegerii prealabile și împreună cu Andronic Hristofor prin participație simplă, urmărind scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane, s-a apropiat de Pleteniuc Vitalie, care se afla împreună cu prietena sa Prodan Nadejda pe teritoriul parcului „Valea Morilor din str. G. Alexandrescu, mun. Chișinău și în timp ce Andronic H. îl amenința pe Pleteniuc V. cu vătămarea corporală, a îmbrâncit-o pe Prodan N., a urcat deasupra ei, a apucat-o de gât, astupându-i gura, în timp ce aceasta încerca să strige după ajutor, ulterior aplicându-i câteva lovituri cu pumnul în regiunea abdomenului, cauzându-i echimoze la nivelul feței, excoriații pe gât, membrul superior drept, regiunea lombară și torace posterior, ce potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 5186 din 16.10.2013, se califică drept vătămări neînsemnate.

Ulterior, Tataru V. în mod deschis, a sustras de la Prodan N. un telefon mobil de model „Nokia C-3” cu nr. de IMEI 35193505983364, la prețul de 1.500 de lei, un ceas de mână de model „Fossil la prețul de 1.750 lei, bani în sumă de 500 lei iar în total

bunuri materiale în valoare de 3.750 lei, ce reprezintă pentru partea vătămată prejudiciu material considerabil.

Tot atunci, Hristofor A. în mod deschis a sustras de la Pleteniuc V. un telefon mobil de model „Nokia E 71 cu nr. de IMEI 35935703072352, la prețul de 3500 lei în care se afla cartela SIM „Orange” cu numărul 069730230, o scurta confecționată din materie de culoare albastră de model „Celio, la prețul de 1.000 lei, un ceas de mână de model “Tissot la prețul de 12.500 lei, astfel cauzându-i acestuia prejudiciu material considerabil în valoare totală de 17.000 de lei.

Astfel, acțiunile lui Tataru V. au fost recalificate de către instanța de judecată din prevederile art. 188 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal în prevederile art. 187 alin. (2) lit. b), e) Cod Penal, și anume - *jaful, adică, sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, de două sau mai multe persoane, cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața sau sănătatea persoanei.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror, prin care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit de prima instanță, prin care Tataru V. să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 188 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, la 9 ani închisoare, cu includerea în termenul executării pedepsei a termenului deținerii sale în stare de arest.

În motivarea apelului a invocat că:

- instanța de judecată, incorect și nemotivat a recalificat acțiunile inculpatului de la art. 188 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal la art. 187 alin. (2) lit. b), e) Cod penal, motivând că nu s-a probat faptul comiterii atacului - acțiune caracteristic tâlhăriei, nu a aplicat violență reală periculoasă pentru viața și sănătatea persoanei, nu a folosit arme sau obiecte în calitate de arme;

- prima instanță nu a dat apreciere și a neglijat faptul că, deși coautorul acțiunii Andronic H. a folosit un obiect asemănător unui cuțit pentru a-l deposeda de bunuri pe partea vătămată Pleteniuc V., iar Tataru V., aflându-se la distanță de aproximativ 15-20 metri a deposedat-o pe partea vătămată Prodan N. de bunurile sale fără aplicarea unui asemenea obiect, totuși intenția lor de a comite atacul tâlhăresc a fost unică, prealabil planificată, orientată spre atingerea unui scop comun. Aceasta rezultă inclusiv din declarațiile celor două părți vătămate, care unanim au comunicat, că până la comiterea atacului, inculpații Tataru V. și Andronic H. mergeau împreună pe alea parcului;

- de asemenea este relevant cazului faptul că, Hristofor A. a fost condamnat pentru infracțiunea prevăzută de art. 188 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, comiterea tâlhăriei în privința lui Pleteniuc V., inclusiv prin prisma semnului agravant - „de două persoane;

- prima instanță nu a ținut cont de gravitatea, motivul și scopul infracțiunii comise de către inculpat, persoana celui vinovat, de faptul că acesta nu a recunoscut vina în comiterea faptei prejudiciabile, ceea ce dă dovadă că, inculpatul nu a conștientizat caracterul social periculos al acțiunilor sale, iar instanța de judecată

neîntemeiat a aplicat prevederile art. 90 Cod penal, stabilindu-i inculpatului pedeapsă non-privativă de libertate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 aprilie 2015, a fost admis apelul declarat de către procuror, fiind casată sentința, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Tataru V. i-a fost stabilită pedeapsă în baza art. 188 alin. (2) lit. b), f) Cod penal, 8 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În rest sentința a fost menținută.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a menționat că, deși, inculpatul și-a recunoscut vina parțial în comiterea infracțiunii imputate lui, în opinia instanței de apel vina acestuia se dovedește prin următorul cumul de probe: declarațiile date în cadrul ședinței de judecată de părțile vătămate Prodan N., și Pleteniuc V., și a martorului Ungureanu R.

Instanța de apel a conchis că, vina inculpatului se confirmă și prin materialele cauzei, care sânt pertinente, concludente, utile și veridice, ce coroborează între ele și cu cele menționate supra, și indică la faptul că acțiunile inculpatului incorect au fost încadrate în baza art. 187 alin. (2) lit. b), e) Cod penal, cum ar fi: proces-verbal din data de 22.10.2013 de ridicare de la Andronic H. a telefonului mobil de model „Nokia C-3 (f. d. 41-43); proces-verbal din data de 22.10.2013 de ridicare de la Tataru V. a ceasului de model „Tissot, și încă un ceas de model „Fossil, a telefonului mobil de model „Samsung și o scurtă de model „Celio, de culoare albastră (f.d. 28); proces-verbal de recunoaștere a persoanei din data 22.10.2013, potrivit căruia partea vătămată Pleteniuc V., l-a recunoscut pe Andronic H., ca fiind acea persoană care la deposedat de bunuri (f.d. 75-76); proces-verbal de recunoaștere a persoanei din data 25.10.2013, potrivit căruia cartea vătămată Prodan N., l-a recunoscut pe Tataru V., ca fiind acea persoană care a deposedat-o de bunuri (f.d. 65-66); proces-verbal de cercetare la fața locului din 15.10.2013, potrivit căruia a fost examinat locul comiterii tâlhăriei (f.d. 18-20); proces-verbal de ridicare din data de 25.10.2013, potrivit căruia de la martorul Ungureanu R., a fost ridicat un telefon mobil de model „Nokia (f.d. 69); raport de expertiză medico-legală nr. 5186 din 16.10.2013, potrivit căruia la Prodan N. au fost constatate echimoze la nivelul feței, excoriații pe gât, membrul superior drept, regiunea lombară și torace posterior, ce se califică drept vătămări neînsemnate (f.d. 22); declarațiile învinuitului Tataru V. (f.d. 92); declarațiile părții vătămate Pleteniuc V. (f.d. 15-17); declarațiile părții vătămate Prodan N. (f.d. 8-9); declarațiile martorului Ungureanu R. (f.d. 67); decizia Curții Supreme de Justiție din 13.08.2014 prin care a fost menținută decizia Curții de Apel Chișinău în privința lui Andronic H., care a fost condamnat în baza art. 188 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal cu aplicarea prevederilor art. 70 alin. (3) Cod Penal la 3 ani 4 luni închisoare cu executarea în penitenciar de tip semiînchis (f.d. 197-204).

Totodată s-a constatat că, prima instanță nu a dat apreciere și a neglijat faptul că Tataru V. și coautorul infracțiunii Andronic H., aflându-se la o distanță de aproximativ 15-20 metri a deposedat-o pe partea vătămată Prodan N. de bunurile

sale având intenția unică de a comite atacul tâlhăresc, prealabil planificat, orientat spre atingerea unui scop comun de a deposea victimele de bunuri. Aceasta rezultă inclusiv din declarațiile celor două părți vătămate, care unanim au comunicat, că până la comiterea atacului, inculpații Tataru V. și Andronic H. mergeau împreună pe aleea parcului.

Instanța de apel a concluzionat că, din declarațiile părților vătămate s-a dovedit cu certitudine că inculpații au avut un scop comun de a-i ataca și de a-i deposea de bunuri. În acest sens partea vătămată Prodan N. a comunicat că inculpatul a îmbrâncit-o din spate și ea a căzut la pământ, la care el s-a urcat deasupra ei, a apucat-o de gât, a verificat în regiunea gâtului dacă nu are asupra ei careva lanțuri din aur, totodată rupându-i hainele din față și în timp ce ea striga după ajutor, el i-a astupat gura cu mâna amenințând-o să nu strige că o va bate. În continuare i-a aplicat 3-4 lovituri cu pumnul drept în regiunea stângă abdominală, după care ținându-i gura astupată, i-a cerut bani și telefon mobil. În urma comiterii infracțiunii date, inculpatul i-a cauzat părții vătămate Pleteniuc V. un prejudiciu material considerabil în valoare de 17.000 lei, iar lui Prodan N. i-a fost cauzată dauna materială considerabilă, în sumă totală de 3.750 lei.

La caz, instanța de apel a stabilit relevantă condamnarea coautorului lui Tataru V. - Hristofor A. pentru săvârșirea tâlhăriei în privința lui Pleteniuc V., care a fost recunoscut culpabil de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, inclusiv prin prisma semnului agravant - „de două persoane.

La fel, instanța de apel a mai constatat că, aplicarea armei sau altor obiecte folosite în calitate de armă de către inculpatul Tataru V. nu a fost demonstrat, însăși partea vătămată Prodan N. în ședința instanței de apel a confirmat că nu a fost amenințată de către inculpatul Tataru V. cu nici un obiect, doar a lovit-o cu pumnii.

În atare situație, instanța de apel a conchis că, la individualizarea și stabilirea pedepsei în privința inculpatului Tataru V. a ținut cont de circumstanțele comiterii infracțiunii, de caracterul social-periculos al faptei și a urmărilor ei și anume că, infracțiunea comisă face parte din categoria celor grave, de personalitatea inculpatului, care nu are antecedente penale, iar la aplicarea pedepsei a ținut seama de prevederile articolelor 6, 7, 61, 75, 76 Cod penal.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către:

6.1 Avocatul Gavrițiu Ion în numele inculpatului, prin care solicită casarea acesteia, cu menținerea sentinței.

În motivarea recursului invocă:

- instanța de apel a preluat presupunerile acuzatorului de stat și a emis o nouă hotărâre de condamnare în baza art. 188 Cod penal, fără nici o probă a înțelegerii între Tataru V. și Andronic H. la comiterea atacului tâlhăresc, contrar prevederilor art. 8 alin. (3) și art. 389 alin.(2) CPP. Iar, singurul fapt că aceștia mergeau împreună pe aleea parcului, nu este o dovadă a înțelegerii prealabile de a săvârși o infracțiune de sustragere. Astfel, concluzia instanței de apel privind prezența laturii subiective

pe caz și încriminarea lui Tataru V. a săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 188 Cod penal, este neîntemeiată.

- instanța de apel referindu-se la prezența laturii obiective, a accentuat necesitatea stabilirii în cazul atacului tâlhăresc a violenței periculoase pentru viața și sănătatea persoanei agresate sau amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe. În cazul dat nici una din aceste acțiuni nu este prezentă, deoarece conform raportului de expertiză medico - legală nr. 5186 din 16.10.2013, vătămările corporale suportate de partea vătămată Prodan N., se califică drept vătămări neînsemnate, astfel calificarea corectă a acțiunilor cet. Tataru V. față de partea vătămată Prodan N. cade sub incidența art. 187 Cod penal.

- nu este temei de a pune la baza condamnării lui Tataru V. a concluziilor din sentința de condamnare a lui Andronic H., deoarece nu există probe referitor la o înțelegere prealabilă între Tataru V. și Andronic H. de comitere a atacului tâlhăresc asupra ambelor părți vătămate, lipsa în acțiunile lui Tataru V. a violenței periculoase pentru viață și sănătatea persoanei agresate sau amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, iar faptul că Andronic H. a acționat cu un obiect folosit în calitate de armă, nu a fost cunoscut de care Tataru V. nu a cunoscut.

În drept, recurentul își întemeiază recursul declarat în baza art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală.

6.2 Avocatul Eremia Vitalie în numele inculpatului, prin care solicită casarea acesteia, cu menținerea sentinței.

În motivarea recursului invocă:

- instanța de apel, eronat a încadrat juridic acțiunile lui Tataru V. ca tâlhărie, deoarece nici o probă din cele cercetate în instanță nu au confirmat că acesta ar fi comis un atac cu scopul sustragerii de bunuri.

- din materialele cauzei reiese că Tataru V. nu a avut o înțelegere prealabilă cu Andronic H. de a comite acțiuni de sustragere de bunuri, această idee le-a venit spontan în timp ce se plimbau prin parc. Hristofor A. s-a apropiat de partea vătămată Pleteniuc V. și prin amenințare cu o bucată de jucărie din masă plastică l-a amenințat pe acesta, sustrăgându-i bunurile, iar Tataru V. a comis acțiunea criminală asupra părții vătămate Prodan N. la o distanță de câteva zeci de metri de locul unde Andronic H. i-a sustras bunurile lui Pleteniuc V., de unde reiese că Tataru V. nu a știut și fizic nu putea să știe că Andronic H. l-a amenințat cu o bucată de masă plastică pe pătimit, aflându-se la o distanță mare, iar afară fiind întuneric.

- instanța de apel nu a ținut cont și de faptul că Tataru V. de la începutul urmăririi penale, apoi pe parcursul cercetării judecătorești a recunoscut faptul sustragerii de bunuri, dar nu a recunoscut nici într-o formă faptul că a comis un atac tâlhăresc, cu folosirea anumitor obiecte adaptate în calitate de arme.

- probele acumulate în ansamblu în cadrul urmăririi penale și cercetate de prima instanță au demonstrat faptul că acțiunile lui Tataru V. întrunesc elementele infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b, e) Cod penal, în special latura obiectivă și subiectivă a acestei componente de infracțiune.

- consideră că prima instanță corect a dat apreciere și personalității lui Tataru V., care se caracterizează pozitiv, anterior nu a comis infracțiuni, prejudiciul cauzat l-a restituit pe deplin, părțile vătămate nu au careva pretenții față de el, înregistrând și un acord de împăcare cu el, iar în asemenea circumstanțe atenuante, corect i-a aplicat o pedeapsă neprivativă de libertate, cu aplicarea prevederilor art. 90 cod penal.

În drept, recurentul își întemeiază recursul declarat în baza art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursurilor declarate, solicitând respingerea acestora ca inadmisibile, deoarece criticile formulate de recurenți nu conțin argumentele ilegalității deciziei instanței de apel, precum și în ce constă problema de drept de importanță generală abordată în cauza dată – cerințe stipulate în art. 430 Cod de procedură penală, fapt ce echivalează cu nemotivarea recursului în sensul pct. 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestora, ca fiind vădit neîntemeiate din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sânt vădit neîntemeiate.

În recursurile declarate în prezenta cauză, apărătorii inculpatului Tataru V. invocă ca temei de casare a hotărârii instanței de apel, prevederile art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală și anume că *faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită*.

La analiza prezenței temeiului de casare invocat și anume - *faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită*, instanța de recurs notează că, e necesar de a ține cont de fapta săvârșită și cum aceasta a fost stabilită de către prima instanță și cea de apel, și dacă această faptă a fost încadrată în norma penală corect, iar dacă injust fapta s-a încadrat într-o altă normă penală, rezultă că acesteia i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Instanța de recurs este în drept să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci când se constată comiterea unei erori de drept, dar va ține seama de starea de fapt deja constatată prin hotărârea judecătorească definitivă.

În viziunea Colegiului penal, în prezenta speță temeiul invocat de către recurenți nu este incident ca motiv de casare a hotărârilor judecătorești atacate, deoarece fapta imputată inculpatului este prevăzută de legea penală ca infracțiune și anume conform art. 188 alin. (2) lit. b), f) Cod penal, ca – *tâlhăria, adică atacul asupra unei persoane cu scopul sustragerii bunurilor, săvârșit de două persoane, însoțit de amenințarea cu aplicarea violenței periculoase pentru viața și sănătatea persoanei și cu cauzarea de daune în proporții considerabile*.

Așadar, având în vedere argumentele recursurilor și pretinsa eroare de drept invocată de recurenți, Colegiul, verificând materialele dosarului constată că, la judecarea apelului, această instanță a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând o soluție corectă de calificare a acțiunilor inculpatului, în baza art. 188 alin. (2) lit. b), f) Cod penal, care este argumentată și corespunzătoare cumulului de probe administrat. Probele prezentate, au fost nemijlocit verificate suplimentar în ședințele de judecată în condițiile art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală și just apreciate prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, în baza cărora s-a stabilit cu certitudine că inculpatul, Tataru V., a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 188 alin. (2) lit. b), f) Cod penal.

Reieșind din lucrările dosarului, Colegiul penal consideră că, soluția adoptată de către instanța de apel în partea calificării de drept a acțiunilor inculpatului în baza art. 188 alin. (2) lit. d), e) Cod penal, este corectă și întemeiată prin ansamblul de probe expus și analizat în hotărârea contestată și menționate în pct. 5 al prezentei decizii. În opinia Colegiului, instanța de apel just a apreciat cumulul de probe, ce confirmă vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii de tâlhărie prevăzută de art. 188 Cod penal, și anume declarațiile părților vătămate Prodan Nadejda (f.d. 137), de unde rezultă cert că anume inculpatul a fugit după ea, iar când a ajuns-o a doborât-o jos, i-a rupt haina verificând-o dacă are lăntușor de aur, după care a lovit-o de câteva ori spunând să-i dea toate bunurile de preț; Pleteniuc Vitalie (f.d. 138) din care rezultă, că anume Tataru V. și Andronic H. în acea seară s-au apropiat de ei, iar când Prodan N. a încercat să fugă anume Tataru V. a fugit după ea și a doborât-o jos deposedând-o de bunuri, el fiind amenințat cu un cuțit de către Andronic H. care la rândul-l său la deposedat de bunuri; declarațiile martorului Ungureanu Rodica (f.d. 149) din care rezultă, că anume la domiciliul și în dulapul lui Tataru V. a fost găsit telefonul sustras de la partea vătămată.

Mai mult ca atât Colegiul menționează, că latura subiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 188 Cod penal se caracterizează în primul rând, prin vinovăția sub formă directă, totodată la calificarea infracțiunii, este obligatorie stabilirea scopului special, de sustragere, cel prin care se exprimă scopul de cupidare – fapt confirmat prin declarațiile părților vătămate și a martorului audiați în instanțele de judecată.

Din conținutul recursului declarat, apărătorul contestă că în acțiunile inculpatului, ca condiție indispensabilă a componenței de tâlhărie, nu a fost însoțit de componentele alternative adică violența periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei sau amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe deoarece conform raportului de expertiză medico - legală nr. 5186 din 16.10.2013, vătămarile corporale suportate de partea vătămată Prodan N., se califică drept vătămări neînsemnate, astfel calificarea corectă a acțiunilor cet. Tataru V. față de partea vătămată Prodan N. cade sub incidența art.187 Cod penal. Însă, potrivit considerentelor teoretice prin *amenințare cu aplicarea violenței periculoase pentru viața sau sănătatea persoanei agresate* se înțelege săvârșirea unui act asupra victimei de natură să-i inspire temerea că va fi

supusă, în mod real și imediat, violenței periculoase pentru viața sau sănătatea ei, act care o pune în situația de a nu mai avea resursele psihice necesare pentru a rezista constrângerii. Totodată, în doctrina penală se menționează că la calificare nu are relevanță forma exteriorizării amenințării și nu se exclude nici exteriorizarea prin gesturi sau acțiuni concludente (pe baza cărora se poate trage o concluzie). Este important ca amenințarea, expusă într-o formă evident clară victimei, să fie percepută de aceasta ca fiind reală și imediată. În virtutea acestui fapt, amenințarea trebuie să creeze convingerea că, în caz dacă făptuitorul, în timpul săvârșirii infracțiunii, va întâmpina împotrivire din partea victimei, amenințarea va fi realizată de îndată.

Având în vedere considerentele doctrinale, cumulul de probe și circumstanțele săvârșirii infracțiunii, în opinia Colegiului penal, este întemeiată concluzia instanței de apel că inculpatul a comis un atac tâlhăresc în scopul sustragerii bunurilor, deoarece a inspirat victimei temerea că va fi supusă unei violențe periculoase pentru viața și sănătatea sa personală, fiind prezente condiții obiective, propice înlăptuirii acestei amenințări și anume prin faptul, că inculpatul a fugit după ea, a ajuns-o doborând-o jos, lovind-o cu pumnii în partea abdomenului amenințând-o că o va lovi mai tare dacă mai strigă, deposedând-o de bunuri.

Colegiul penal, analizând declarațiile martorului Ungureanu R., unde se indică direct că inculpatul Tataru V. a comis infracțiunea imputată lui, acestea coroborează cu declarațiile părților vătămate Prodan N. și Pleteniuc V. date în cadrul urmăririi penale și confirmă vina acestuia în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b), f) Cod penal.

Referitor la argumentul apărării că în cazul dat, nu este nici dovadă a înțelegerii prealabile de a săvârși o infracțiune de sustragere, instanța de recurs le apreciază ca neîntemeiate și asupra cărora s-a expus la analiza recursului declarat de către avocatul Pavlov Victor în numele condamnatului Andronic H. din 09 aprilie 2014 prin care a fost emisă o hotărâre definitivă în privința condamnatului, care a participat la săvârșirea aceiași infracțiuni, cauza acestuia fiind examinată în procedura art. 364¹ Cod de procedură penală prin care a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 188 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal. Astfel prezența înțelegerii prealabile și a calificativului de două persoane este deja constatat printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă a Curții Supreme de Justiție din 13 august 2014.

Argumentele apărării precum că inculpatul a comis o infracțiune prevăzută de art. 187 Cod penal, Colegiul le apreciază ca nefondate și declarative fiind combătute prin probele pertinente și concludente administrate la caz și just apreciate de instanța de apel.

La fel, instanța de recurs statuează, rezultând din dispoziția alin. (1) art. 109 Cod penal, că împăcarea poate avea loc în cazul săvârșirii infracțiunilor ușoare sau mai puțin grave, prevăzute la capitolele II-VI din Partea Specială.

Pornind de la aceste considerațiuni teoretice, unanim acceptate de practica judiciară în materie, Colegiul penal apreciază că, instanța de apel just au conchis

despre ne posibilitatea aplicării art. 109 Cod penal – împăcarea, pe capătul de învinuire adus inculpatului Tataru V. în baza art. 188 alin. (2) lit. b), f) Cod penal, deoarece această infracțiune este una gravă.

Așadar, în circumstanțele sus menționate, argumentul privind aplicarea art. 109 Cod penal – împăcarea, în prezenta speță, nu are suport legitim și părțile nu sunt în drept de a beneficia de prevederile normei date.

Cu referire la argumentul invocat de partea apărării *precum că nu s-a confirmat folosirea anumitor obiecte adaptate în calitate de arme*, Colegiul penal menționează, că instanța de apel a exclus calificativul agravant prevăzut la pct. e) *cu aplicarea armei sau altor obiecte folosite în calitate de armă* din alin. (2) art. 188 Cod penal, în privința inculpatului Tataru V. astfel acest argument se apreciază ca declarativ și neîntemeiat.

Având în vedere cumulul de probe administrat în prezenta cauză, în opinia instanței de recurs a fost confirmată cu certitudine vinovăția inculpatului Tataru V. în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b), f) Cod penal, precum și prezența elementelor acestei infracțiuni, în acțiunile săvârșite de către inculpat.

În concluzie, rezumând cele expuse mai sus, constatând că în cauză există o concordanță deplină între probele administrate și situația de fapt stabilită de instanța de apel în privința inculpatului Tataru V., nefiind identificată de instanța de recurs vreo eroare judiciară, care ar putea servi drept temei de casare a hotărârii atacate, Colegiul penal consideră ca fiind nefondate criticile formulate de către recurenți în recursurile ordinare declarate, din care considerente se impune soluția privind inadmisibilitatea recursurilor ca fiind vădit neîntemeiate.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (1)-(2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către avocații Gavriiliuc Ion și Eremia Vitalie în numele inculpatului Tataru Vadim, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 aprilie 2015, în cauza penală privindu-l pe **Tataru Vadim Vitalie**, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia pronunțată integral la data de 21 octombrie 2015.

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecător

Covalenco Elena

Judecător

Diaconu Iurie